

1408-10), *Egotalos* en una inscr. d'Ihíria (CIL III, 120L4.262). Sigui com vulgui: de tota manera un nom de regió en -ITANIA convertit en el d'una població.

Leite de Vasconcelos, que sovint va tractar-ne, mostra que el cas es repetia tant a Lusitània, que partint de l'arrel de *cidade* 'ciutat' (CIVITATEM) es formà un híbrid *citânias*, nom que el poble portuguès usà, junt amb *cividades*, *crastos*, *cercas*, per designar les poblacions en ruïnes de les tribus lusitàniques; ara bé, en coincidència summa amb *Cocentaina*, explica Leite que en el districte de Braga en diuen vulgarment *uma citânia* (RLus. III, 33-34).

¹ Luis Fullana Mira, *Historia de la villa y condado de Concentaina*, Val. 1920, 479, pp. en 4. — ² En efecte la insistència en *Con-* ha estat cosa dels «condes» i de llur interès «linajudo» a «remontarse hasta los *Contestanos*». Així es nota que Figueres Pacheco reserva la forma correcta *Cocentaina* per a la ciutat (GGRV, 817), però *Concentaina* tractant del condado; també Cavanilles: «condado de *Consentaina*» (II, 157-160), per cert amb *s* en memòria de la dels *Contestans*. — ³ El text correcte sembla que era «regio *Bastitania*, mox deinde *Contestania*, Carthago Nova, colonia ---» (N. H. III, 19), encara que altres mss. repetien *-ania*, per diplografia, intercalant-ho al mig del mot *deinde* ['després'] d'on la lliçó errònia *mox deitania* però no existeix la tal **Deitania* (cf. Holder, *Alic. Spr.* I, 1107; III, 1276).

⁴ «*Sucro* fluvius et quondam oppidum, *Contestaniae finis*» (III, 20). — ⁵ Moltes més notícies de Livi sobre Hispània en el llibre XL, i en fragments del XXI, però són de les zones netament cel·tibèriques del Centre i no sembla que enllloc arribi tant al Sud-est (cf. Holder, I, 1109-1110). — ⁶ Ho lliga amb l'arrel pan-indoeuropea *TEK(S)-* 'bastir' (> 'construir' i 'embastar'); del scr. *takš-* «to fabricate», el ll. *texere* i el gr. *τέκτων* 'constructor'. H. Schmidt (*Z.f.Celt.Phil.* xxvi, 1957, p. 181), més modern, portaveu ben al dia dels celtòlegs, tot reconeixent que hi ha el *KON-* preverbi comú a l'italo-cèltic etc. i amb variants en les altres llengües ieur., prefereix lligar-ho amb els noms epigràfics *CONTEΘΔΙΟΣ* i variants, ben establertes com a gàllics i cèltics (CIL, inscr. de *Lugdunum*). — ⁷ *Dial. of Anc. Gaul*, pp. 68, 73. El que no es pot pendre seriosament és derivar del ll. *consedere* 'asseure's, instal·lar-se juntament', com suggereix el filòleg llatí Othmer (*BABL* VI, 348), que ho interpreta com els que s'installen prop dels Edetans: expressant-se ambigüament [«compost d'Edetans», però ¿d'on sortiria la -s-?], i donant a entendre que és un derivat llatí de *consedere*. Això és impossible en lingüística llatina, on el part. de *sedere*, des de *sed-to-* passa a *sesso-* (segons la llei fonètica llatina de *d+i*). — ⁸ Almenys hi ha uns *Igaeditani* en una incr. trobada a Lusitània (CIL II, 760). No sé si és cèltic o pre-cèltic: res de semblant en Holder, car només vagament recorda l'*Igoranda* o *EK-UO-RANDA* famós de Gàl·lia (*Top. Hesp.* II, 232-4; I, 867; Weisgerber, *Rb. Germ. Celt.* 46.1, 60.6 ss.; Holder, 1485-6). En tot cas aquí es

repeteix el nostre doble *Contestania/contestani*.

COCÓ

El Cocó, partida de Costur (Alcalatén) (XXIX, 9.21). *Barranc del Cocó*, partida del terme d'Almassora (Pna. Cast.) (XXIX, 138.2).

Es Cocó, ermita a uns 800 m. al S. de Lloseta (Mallorca) (XL, 52.24) (Mapa Mascaró 10H1; Arxiduc II, 89).

Son Cocó, partida d'Alaró (Mallorca) (XL, 24.25; 27.18) (Mapa Mascaró 9E10).

Es Cocó Pegue(r) i *Es Set Cocons*, partides de Santa Maria del Camí (Mallorca) (XL, 33.12; 33.13).

Es Cocó, partida de Sineu (Mallorca) (XL, 99.14).

En plural:

Cocons, partida antiga del terme de Sant Climent de Llobregat (Baix Llobregat). Documentat: *mansum de Choconis* a. 1177 (*Cart. St. Cugat* III, 265).

Barranc dels Cocons, pda. del te. de Santa Bàrbara (Montsià). Oit *kokòns* per JCor. a Carlares l'any 1932.

Els Cocons, sengles partides de Senija (Marina valenciana) (xxxiv, 103.22), Benimassot (Cocentaina) (xxxv, 69.1) i Bunyola (Mall. XL, 8.12).

DERIVATS

Es Coconar, partida de Valldemossa i Orient (Mallorca) (XL, 15.12).

Pla dels Coconets, partida de Pollença (Mallorca).

ETIM. *Cocó* 'clot en la roca on es congria aigua, generalment la de pluja', derivat del llatí *CAUCUS* 'coppa' (cf. *DECAT* II, 794a21-795b37). J. F. C.

COCOVI

Cova del Cocoví, partida del terme de Ràfol d'Almúnia (Mq. de Dénia) (xxxiv, 116.16).

ETIM. Pot ser un derivat de *cocou*, derivat de *coca* en forma d'ou (*DECAT* II, 792a9 ss.); més aviat, d'un dim. de *cacou*, variant de *cacau* 'bassa del molí', i dialectalment 'racó entre penyes' (*DECAT* II, 630a58 ss., b24, 632a52 ss.). J. F. C.

Codadet, V. Codalet

CODALET

Municipi del Conflent, cantó de Prada, localitzat a la part baixa de la vall de Taurinyà.

PRON. POP.: *kudslét*, oït a Serdinyà (1959) i Comes (1960).

DOC. ANT. *Cotalet* 800 (Baluze cviii, cèd. *Cui-xà*), 850 (Abadal, *Eixalada*, 132), 871 (Alart, *Bull. Soc. Agr. Sc.* x, 81), *Costalet* 875 (*CollMoreau* II, 143), *Chotalet* 878-79 (Abadal, *Eixalada*, 153, 163), *villam Cotoleti* 968 (Abadal, *Eixalada*, 198), *Codalet* 1324 (*Cart. Vfr. Conflent*, 12r), 1385 (Alart, *Doc. géogr. hist.*, 522), 1435 (id., 601), *Codolet* 1359 (*CoDoACA* XII, 124), *Codalet* 1279, 1292 (Alart, *RLR* IV, 510), 1395 (Alart, *Doc. géogr. hist.*, 531). Mencions addi-